

FOKUS FREMOVER

I forrige nummer av *Hjerteforum* skrev jeg om «annerledesåret» og de store utfordringene som har fulgt med Covid-19-pandemien. Det er en kjensgjerning av vi som resten av verden ikke var godt nok forberedt til å takle en slik pandemi, hverken når det gjaldt smittevernutstyr eller organisering og kapasitet i helsevesenet. Likevel har vi klart oss rimelig bra i Norge sammenlignet med mange andre land. Vi brettet opp ermene, og vi beviste at vi kan stå sammen i flokk og ha tro og tillit til de føringene som kom fra helsemyndigheten. Alt i alt er det god grunn til å være stolte over den innsatsen som ble lagt ned, både i helsetjenesten og i befolkningen generelt.

Paradoksalt opplevde også noen av oss tiden under «lock down» som «rolige». Bekymringsfullt rolige. Hjertesyrke pasienter uteble fra akuttmottakene. Elektive inngrep måtte naturlig nok i stor grad utsettes, noe som har ført til lengre ventelister. I ettertid er det rapportert om en betydelig nedgang i hjerteinfarktpasienter. Trenden var den samme i hele Europa; noen rapporterte om opptil 70 % reduksjon. I tiden fremover blir det viktig å få oversikt over hva som førte til denne utviklingen. Ikke minst slik at vi kan være bedre forberedt ved en eventuell bølge to av Covid-19 eller ved nye typer pandemier. For er det en ting vi må bli bedre på i fremtiden, så er det å sikre beredskapen. Historien har lært oss at smittsomme sykdommer har vært en av menneskehetens verste fiender. Dødeligheten av Covid-19-viruset har vært lav, og vi må regne med at langt verre pandemier kan oppstå i fremtiden. Det er viktig å ta lærdom av det vi nå har vært igjennom og se på hvordan vi best kan organisere oss og sikre god beredskap for langt verre scenarier i fremtiden. Sånn sett har denne pandemien kanskje vært en nyttig prøvestein.



Pandemien førte også til andre store endringer. Nærmest over natten ble digital kommunikasjon den nye måten å holde kontakten på. Morgenmøtene på sykehusesene ble digitale, og de fleste møter ble holdt i Teams, Zoom eller Skype. For mange av oss ble dette en øyneåpner for mulighetene som ligger i slike digitale verktøy. Det er en erfaring som jeg håper vi også lærer av og tar med oss videre. Det kan spare mang en reise og effektivisere møtnehverdagen vår i stor grad.

Flere kongresser er allerede også avholdt digitalt. ESC 2020 vil foregå som en heldigital kongress fra 29. august til 1. september. Dette blir en ny og spennende erfaring. Programmet er tilnærmet like rikt og ambisiøst som vanlig, men mange av oss sitter med en følelse av at det blir noe annet. Vi går sannelig spennende tider i møte.

Som kjent hadde vi planlagt å arrangere årets vårmøte i Tromsø. Vi hadde sett frem til å møtes midt i juni med et godt faglig program og midnattssol. Slik ble det dessverre ikke, men vi prøver oss igjen i 2021. Vi har diskutert mye om vi skal ta sjansen på å avholde høstmøtet i oktober eller ikke. Det finnes gode argumenter både for og mot. Det letteste når man er usikker hadde selvsagt vært å avlyse, men vi har valgt å lytte til samstemmigheten blant dere om at dere ønsker et fysisk møte, så da tar vi sjansen og går for det: NCS' høstmøte holdes som planlagt på Fornebu. Programmet er ambisiøst og fullpakket som vanlig. I tillegg til de vante innslag vil vi også avholde NCS' årsmøte i løpet av disse dagene. Selvsagt må vi forholde oss til de gjeldende smittevernregler, så det kan bli restriksjoner både i forhold til den praktiske gjennomføringen samt antall deltakere, men dette kommer vi tilbake til.

Så håper jeg at alle har hatt en god og fortjent sommerferie. Høsten ligger foran oss – den er like kort og hektisk som vanlig. En ting er dog sikkert, vi må fortsette å holde fokus fremover.

Ole Christian Mjølstad